

nye Bane paa Fjæster overtoges af den, der var Indehaver af Koncessionen paa den lolland-falsterste Jernbane, alene blev optagen i Loven af Hensyn til, at Forrentningen af den sidstnævnte Banes Anlægs-kapital var garanteret af Staten, og at en saadan Drift derfor muligen kunde have Indflydelse paa denne Garantiforpligtelses Udstrækning". Regjeringen har rimeligvis anført dette, fordi den tror heri at se et Bevis paa, at den var berettiget til at udstrække Statens Garantiforpligtelse for det lolland-falsterste Selskabs Aktier til ogsaa at omfatte disse Udgifter ved Driften af Gjedserbanen; men det er fuldstændig urigtigt. De Forhandlinger, hvorom her er Tale, dreiede sig ikke blot om Gjedserbanen, men om Anlæget af en stor Del andre Baner, og ved at omtale denne Paragraf, som vedrører Statens Ret til at overdrage Driften af Gjedserbanen til det lolland-falsterste Jernbaneselskab, som Indenrigsminister Jonnesbech med en Udtalelse, som jeg formoder er den, som Ministeriet har sigtet til. Denne Udtalelse blev fremsat af Indenrigsminister Jonnesbech i Anledning af de Bemærkninger, der vare fremkomne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og den lød saaledes: "Det forekommer mig at være en naturlig Fordring fra det Selskabs Side, der bygger denne Bane, at det maa kunne træffe en Overenskomst med det lolland-falsterste Selskab, der har Driften fra Nykjøbing til Drejehoved og fra Nykjøbing ind i Lolland; men da dette Selskab har Statens Garanti, kan det ikke gøre det uden Tilladelse, men Ministeren kan ikke give det Tilladelse uden at have Bemyndigelse til at gjøre det, og Ministeren har jo den Pligt at paase, at Statskassens Interesse ikke trædes for nær. Dette er den simple og ligefremme Betragtning, der har ledet mig til at stille disse Forslag". Der er ikke her et eneste Ord fra Ministerens Side, der antyder — jeg vil ikke sige: en Ret til at paalægge Staten en Garantiforpligtelse for Forpagtningsafgiften, men ikke en Gang nogen som helst Udvidelse af Garantien overhovedet ved den lolland-falsterste Bane. Der er en selvfølgelig Udtalelse om, at han ikke anser sig for berettiget til at tillade Overdragelsen af Driften af en anden Bane til en af Staten garanteret Bane, fordi enhver saadan Overdragelse af Driften til et garanteret Selskab eventuelt kunde have og rimeligvis ogsaa altid vil faae, finansielle Virkninger for det vedkommende Baneselskab, og selv saadanne indirekte Virkninger ere ikke uden Betydning for Staten. Der er derimod ikke med et Ord antydet, at der deri-

gjennem skulde ske en Forøgelse af Statens Garantiforpligtelse lige overfor det lolland-falsterste Jernbaneselskab — hverken nogen Forøgelse, bevirket derved, at det falsterste Selskabs Bane gav Understud eller ikke balancerede, eller endnu mindre derved, at Forpagtningsafgiften, som det lolland-falsterste Selskab havde paataget sig, ikke kunde dækkes. Dette fremgaar fuldstændig tydelig af Forhandlingerne, idet det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) derpaa svarede Minister Jonnesbech: "Hvad Forslagene derimod i og for sig angaar, da kan jeg ikke nægte, at jeg alligevel er noget betænkelig ved dem; dog i Haab om, at det skal lykkes Ministeren igjennem en skarp ført Kontrol at holde Udbyttet af disse Sidebaner fra Regnskabet over Udbyttet af de tilstødende Baner, saaledes at Statens Rentegaranti ikke paa nogen som helst Maade led derved, men man beholder den nødvendige Klarhed og Oversigt over, hvad disse Sidebaner ere værd, hvilket er nødvendigt efter Loven af 16de April 1873, tør jeg nu ikke modsætte mig disse Forslag." Derpaa svarede Minister Jonnesbech Intet. Man kan ikke opfatte dette paa anden Maade, end at han selv altsaa godkjendte denne Betragtning, at Statens Rentegaranti ikke udvidedes ved de Forslag, hvorom der her var Tale. I Henhold til denne Debat og denne Udtalelse og senere Tausshed fra Ministerens Side er det, at Folkethinget har vedtaget denne Lov, som giver Regjeringen Bemyndigelse til at give Koncession paa Gjedserbanen og overlade Driften af denne Bane til det lolland-falsterste Selskab. Det er denne Bemyndigelse, som Folkethinget saaledes har givet Regjeringen, der af Regjeringen er bleven misbrugt paa den Maade, at den ikke blot har givet Koncessionen og Retten til Driften, men foruden dette har givet en anden Ret, en evigvarende Forpagtning, og udvidet Statens Rentegaranti, sit imod, hvad der den Gang laa til Grund for alle Forhandlinger og tydelig nok blev udtalt, og det har Staten gjort for derved at kunne gennemføre en Kontrakt med Thydfland, som er af overordentlig tvivlsom Værdi i national Henseende, og som i finansiell Henseende er bebyrdende og uheldig for Statskassen, ligesom den vil medføre et Brud paa den Tradition, vi ere komne ind paa ved Kjøbet af de fjællandske Baner, nemlig at samle Alt paa Statens Haand og blive fri for disse private Baner. Jeg antager, at hele dette Forhold maa gøres til Gjenstand for en meget indgaaende Undersøgelse; det er ikke Udvalget muligt at se, hvilke Forpligtelser Staten har paataget sig